

12/7/2022

Ομιλία του Προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία, Αλέξη Τσίπρα, σε ανοιχτή συγκέντρωση στο Περιστέρι

Συντρόφισσες και σύντροφοι, η σημερινή σας παρουσία εδώ, στο Περιστέρι, η σημερινή συγκέντρωση, είναι η πιο αληθινή, η πιο αδιάψευστη σφυγμομέτρηση που θα μπορούσε να γίνει καταμεσής του καλοκαιριού. Να λοιπόν για όσους έχουν αμφιβολίες! Να ο λόγος για τον οποίο δεν τολμά να προκηρύξει εκλογές ο κ. Μητσοτάκης!

Να όμως και ο λόγος για τον οποίο δεν θα αντέξει για πολύ. Γιατί, η παρουσία σας σήμερα εδώ στην πλατεία που έχει βουλιάξει από χιλιάδες ανθρώπους, πολίτες, που βλέπω στο βλέμμα σας, στα πρόσωπά σας τη σιγουριά και την αισιοδοξία.

Να λοιπόν γιατί είμαστε πολλοί, θα γίνουμε πολύ περισσότεροι. Γιατί η πολιτική αλλαγή έχει ήδη ξεκινήσει. Γιατί όποτε και αν στηθούν οι κάλπες, ο ΣΥΡΙΖΑ θα είναι πρώτος και με διαφορά! Και θα σχηματίσουμε προοδευτική κυβέρνηση συνεργασίας! Για να σταματήσουμε την κοινωνική λεηλασία που βιώνουμε ιδιαίτερα το τελευταίο διάστημα.

Φίλες και φίλοι, το βράδυ των εκλογών του 2019, 7 Ιουλίου, τρία χρόνια πέρασαν, θα θυμάστε, είχα δώσει μια υπόσχεση τότε, εκ μέρους όλου του ΣΥΡΙΖΑ. Όταν έκλεινε ένας κύκλος μιας συγκλονιστικής πορείας, έχοντας βγάλει τη χώρα από τα μνημόνια μετά από 8 ολόκληρα χρόνια, με την κοινωνία όμως όρθια, έχοντας θωρακίσει την πατρίδα με τη Συμφωνία των Πρεσπών, με τη ρύθμιση του χρέους που μας διασφαλίζει για μια δεκαετία τουλάχιστον και με τη σιγουριά των 37 δις. στα δημόσια Ταμεία, και έχοντας περάσει στην αντιπολίτευση αλλά με ένα διόλου ευκαταφρόνητο 32% σχεδόν που μας έδωσε στην κάλπη ο ελληνικός λαός.

Εκείνο το βράδυ, λοιπόν, θα θυμάστε, ξέροντας τι πετύχαμε αλλά γνωρίζοντας και πού σφάλλαμε, συνειδητοποιώντας την ανάγκη να ξεπεράσουμε τα όρια μας, δώσαμε την υπόσχεση να δουλέψουμε για να αντιστοιχήσουμε τον εκλογικό με τον κοινωνικό ΣΥΡΙΖΑ.

Να απλώσουμε παντού όπου χτυπά η καρδιά της κοινωνίας το κόμμα μας. Να το διευρύνουμε και να το μετασχηματίσουμε, κρατώντας από τους βωμούς του παρελθόντος τη φωτιά και όχι τις στάχτες, για να φτιάξουμε ένα μεγάλο, μαζικό και λαϊκό κόμμα της σύγχρονης Αριστεράς, που θα ξέρει να μετατρέπει βήμα βήμα το όραμα σε πραγματικότητα, που θα πατάει γερά στο σήμερα με στόχο να φέρει ένα καλύτερο αύριο.

Και να λοιπόν που σήμερα μπορούμε να πούμε με σιγουριά ότι αυτή την υπόσχεση που δώσαμε τρία χρόνια πριν, την έχουμε κάνει πράξη. Ο ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική

Συμμαχία, μετά το 3ο Συνέδριό του και μετά την εκλογική διαδικασία της 15ης του Μάη, δεν είναι απλά άλλο ένα κόμμα, έστω λίγο μεγαλύτερο. Είναι ένα άλλο κόμμα.

Το Συνέδριό μας, η διαδικασία για την εκλογή Κεντρικής Επιτροπής και Προέδρου, η τεράστια ανταπόκριση που βρήκαν οι πρωτοβουλίες μας στο δημοκρατικό κόσμο, έβαλαν μια ανεξίτηλη σφραγίδα στον ΣΥΡΙΖΑ.

Κι εσείς, όλες και όλοι εσείς που προσήλθατε στις κάλπες των εσωκομματικών μας διαδικασιών, βάλατε τη δική σας σφραγίδα σε αυτή τη μεγάλη αλλαγή.

Εσείς τα νέα και παλιά μέλη του κόμματος, κρατάτε στα χέρια σας με τη συμμετοχή στις αποφάσεις και στη δράση μας τον ΣΥΡΙΖΑ Προοδευτική-Συμμαχία. Εσείς όλοι και όσοι είναι σε κάθε γωνιά της χώρας, όλοι και όλες, 172.000 μέλη, είστε ο ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία.

Θέλω λοιπόν σήμερα απ' αυτήν εδώ την εκδήλωση, να καλωσορίσω όλες και όλους, 110.000 άντρες και γυναίκες, που ήρθαν και εντάχθηκαν στις γραμμές μας την 15^η του Μάη. Να καλωσορίζω τα νέα μέλη, αλλά να μου επιτραπεί από δω και στο εξής να μην ξαναμιλήσουμε για νέα και παλιά μέλη.

Από δω και στο εξής έχουμε μόνο μέλη συνιδιοκτήτες του ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία. Με ίσα δικαιώματα και ίσες υποχρεώσεις, απ' όποια πολιτική διαδρομή, από όποια αφετηρία κι αν προέρχεται ο καθένας και η κάθε μια από εμάς.

Κι από δω και στο εξής, να αρχίσουμε πέρα από τον ΣΥΡΙΖΑ των μελών του, να μιλάμε και για τον ΣΥΡΙΖΑ της κοινωνίας, τον ΣΥΡΙΖΑ των αδικημένων, των κυνηγημένων, των στερημένων από μέλλον και δικαιώματα. Τον ΣΥΡΙΖΑ των νέων που τους παρακινεί το όνειρο της δικαιοσύνης, αλλά και των παλαιότερων, που υπήρξαν συμμέτοχοι της ιστορίας. Και επιμένουν ακόμα, δεν το βάζουν κάτω. Είδα πολλούς από εσάς εδώ σήμερα.

Τον ΣΥΡΙΖΑ που θέλει αλλά και μπορεί να αλλάξει την κοινωνία. Τον ΣΥΡΙΖΑ που, είτε το θέλουν είτε όχι, θα είναι πρώτο κόμμα και με διαφορά όποτε και να στηθούν οι κάλπες, προκειμένου να σχηματίσει προοδευτική κυβέρνηση συνεργασίας.

Γιατί ας μη ξεχνάμε, δεν μεγαλώνουμε για να αναπαράγουμε τον εαυτό μας, αλλά για να δίνουμε και να κερδίζουμε μάχες με την πλειοψηφία της κοινωνίας και για την πλειοψηφία της κοινωνίας.

Και σήμερα η μεγάλη, καθοριστική, ζωτικής σημασίας μάχη, είναι η μάχη κατά του καθεστώτος που οικοδομεί η Νέα Δημοκρατία του κ. Μητσοτάκη, που αποδείχτηκε ότι έχει την ικανότητα να εκπλήσσει τους Έλληνες ολοένα και πιο δυσάρεστα.

Αποδείχτηκε τα τρία χρόνια της διακυβέρνησής του, ότι είναι ένας πολιτικός όχι μόνο προσκολλημένος σε συμφέροντα, σε μεθόδους αναξιοκρατίας και ρουσφετιού, αλλά και παντελώς ανεύθυνος, επιπόλαιος, αναξιόπιστος.

Τελευταίο δείγμα της αναξιοπιστίας και της επικίνδυνης επιπολαιότητάς του οι παλινωδίες του με τις πρόωρες εκλογές. Ο ίδιος άνοιξε το θέμα. Ο ίδιος ανακοίνωνε κάθε τόσο υποψηφίους του κόμματός του. Ο ίδιος δημιουργούσε διαρροές με ημερομηνίες και εκλογικές στρατηγικές. Και ύστερα ο ίδιος ήταν που ανακοίνωσε ότι οι πρόωρες εκλογές δεν είναι μια εθνικά υπεύθυνη επιλογή.

Η αλήθεια είναι όμως είναι, ότι όταν νόμιζε ότι τον βόλευε, τότε ήταν εθνικά υπεύθυνη επιλογή. Έγινε ξαφνικά εθνικά ανεύθυνη όταν κατάλαβε ότι δεν τον βολεύει. Και βεβαίως, αυτή την αλήθεια την καταλαβαίνουμε πλέον όλοι. Και η

αλήθεια είναι, όπως είπα από την πρώτη γραμμή της ομιλίας μου, ότι δεν τολμά να πάει σε εκλογές γιατί καταρρέει.

Γιατί έφτασε μέχρι τα τείχη της εξουσίας του ο αχός της κοινωνίας. Και τον έπιασε ξαφνικά η εθνική ευθύνη. Δεν τη θυμήθηκε όμως την εθνική ευθύνη, όταν την περίοδο της Συμφωνίας των Πρεσπών μιλούσε για προδοσία και ανταλλαγή της Μακεδονίας με τις συντάξεις.

Δεν τη θυμήθηκε την εθνική ευθύνη όταν το “Όρουτς Ρέις” έκοβε βόλτες στο Αιγαίο και αυτός μας έλεγε ότι το παίρνουν τα κύματα.

Δεν τη θυμήθηκε πρόσφατα την εθνική ευθύνη όταν για ένα χρόνο η Τουρκία ανενόχλητη είχε κάνει αίτηση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και πήρε τελικά ανενόχλητη τη δυνατότητα να βαφτίσει ολόκληρο το Αιγαίο “Turkaegean”. Δεν τη θυμήθηκε τότε την εθνική ευθύνη. Όπως δεν τη θυμήθηκε την εθνική ευθύνη όταν μέσα σ’ ένα βράδυ αποφάσισε να κάνει την Ελλάδα μέρος της πολεμικής σύγκρουσης στέλνοντας βαριά όπλα στην Ουκρανία. και κάνοντάς μας από μέρος της λύσης, μέρος της κρίσης.

Αλλά πάντοτε, φίλες και φίλοι, ο κ. Μητσοτάκης θα βρίσκει μια άλλη ευθύνη για να κρύψει τη δική του προσωπική ευθύνη. Θυμάστε τα ίδια και με την πανδημία, τότε ήταν η ατομική ευθύνη του πολίτη, τώρα εμφανίστηκε η εθνική ευθύνη. Αλλά η ευθύνη αυτών που εδώ και τρία χρόνια μας κυβερνάνε δεν υπάρχει πουθενά. Η ευθύνη για τις μεγαλύτερες αυξήσεις στο ρεύμα σε όλη την Ευρώπη δεν υπάρχει πουθενά. 61% εμείς ενεργειακό πληθωρισμό, 39% ο μέσος όρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η ευθύνη για το γεγονός ότι η Ελλάδα είναι δεύτερη στον κόσμο στο ρυθμό αύξησης του πληθωρισμού, τον υψηλότερο που είχαμε από το 1993, που εκτοξεύτηκε στο 12%. Η ευθύνη ότι έχουμε τα πιο ακριβά καύσιμα στην Ευρώπη σε σχέση με το εισόδημά μας. Η ευθύνη για το ότι το 40% του πληθυσμού, 1,7 εκατομμύρια νοικοκυριά στη χώρα μας βρίσκονται σήμερα σε στεγαστική κρίση. Ξοδεύουν δηλαδή πάνω από το μισό εισόδημά τους σε ενοίκια, λογαριασμούς και δάνεια, όταν το αντίστοιχο ποσοστό στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι στο 9% και η δεύτερη χειρότερη, μετά την Ελλάδα, είναι η Βουλγαρία με 17,5%.

Η ευθύνη, επίσης, ότι την ώρα που καλπάζει η ενεργειακή κρίση αυτός ιδιωτικοποίησε τη ΔΕΗ πουλώντας την σε fund. Η ευθύνη για τη διπλή αισχροκέρδεια που βιώνουν οι πολίτες από τη μία των καρτέλ που αλωνίζουν με χορηγό την κυβέρνηση και από την άλλη το ίδιο το κράτος που, μέσα σε αυτές τις συνθήκες έβγαλε μέσα στους 5 πρώτους μήνες του έτους σχεδόν 4 δισ. ευρώ, λεηλατώντας νοικοκυριά και επιχειρήσεις.

Η ευθύνη, τέλος, για τα 7,5 δισ. ευρώ που μοιράστηκαν με απευθείας αναθέσεις και κλειστούς διαγωνισμούς για τους κολλητούς και τους γαλάζιους κηφήνες. Η ευθύνη αυτή σε ποιον ανήκει άραγε;

Για όλα αυτά, όμως, ξέρετε, βρέθηκε δημοσιονομικός χώρος. Για να μειωθεί ο Ειδικός Φόρος Κατανάλωσης και να πέσει χαμηλότερα η βενζίνη και τα καύσιμα, για να μειωθεί ο ΦΠΑ στα τρόφιμα βασικής κατανάλωσης, δεν βρέθηκε δημοσιονομικός χώρος.

Χιλιάδες επιχειρηματίες χωρίς να έχουν ρευστότητα αναγκάζονται να επιστρέψουν, δεν βρέθηκε δημοσιονομικός χώρος. Για να πάρουν πίσω τα αναδρομικά που τους

επιδίκασε το Συμβούλιο της Επικρατείας οι συνταξιούχοι, δεν βρέθηκε δημοσιονομικός χώρος, τους εξαπάτησαν.

Έχουμε πει όμως πολλές φορές ότι δεν το πρόβλημα στον τόπο τα τελευταία τρία χρόνια δεν είναι ότι δεν υπάρχουν, όπως μας λένε κάθε φορά που ζητάμε δίκαια αιτήματα για να στηριχθεί η κοινωνία, ότι δεν υπάρχουν λεφτόδεντρα. Το πρόβλημα το μεγάλο είναι ότι επί κυβερνήσεως Μητσοτάκης έχουν φυτέψει και έχουν αναρριχηθεί πάρα πολλά κλεφτόδεντρα.

Αυτά τα κλεφτόδεντρα δεσμευόμαστε ότι θα ξεριζώσουμε. Όχι απλά θα τα κουρέψουμε: θα τα ξεριζώσουμε. Δεν θα βρούμε εμείς λεφτόδεντρα. Από τις δυνατότητες της οικονομίας θα στηρίξουμε τους μη προνομιούχους.

Δεν είναι λοιπόν, φίλες και φίλοι, υπερβολή να πούμε ότι έχουμε τη χειρότερη κυβέρνηση, στη χειρότερη στιγμή για τον τόπο. Έχουμε μια κυβέρνηση που είναι μεν αυτοδύναμη, δεν συνεργάζεται με άλλο κόμμα, αλλά στην πραγματικότητα είναι κυβέρνηση συνεργασίας. Είναι κυβέρνηση συνεργασίας με τα μεγάλα συμφέροντα, διότι τα μεγάλα συμφέροντα είναι αυτά που καθορίζουν ιδίως την οικονομική πολιτική.

Είναι μια κυβέρνηση που παρά το γεγονός ότι δεν έχει ούτε μνημόνια, ούτε δημοσιονομικούς περιορισμούς, έχει πολλαπλασιάσει τις συνέπειες της κρίσης για τη μεγάλη πλειοψηφία, αλλά και τα κέρδη μιας μικρής μειοψηφίας, δέκα μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων και τριών μεγάλων funds. Και βέβαια τα οφέλη για τα εκατοντάδες γαλάζια golden boys που έχουν αλώσει το δημόσιο. Για όλους αυτούς και τα συμφέροντά τους ενδιαφέρεται μόνο αυτή η κυβέρνηση. Και βεβαίως κυβερνά με το ψέμα και την προπαγάνδα της «ενημέρωσης 108», όπως συνηθίζω να λέω. Διότι αυτή είναι η θέση μας στην παγκόσμια κατάταξη για την ελευθερία του Τύπου. 108οι, τελευταίοι στην Ευρώπη και κάτω από πολλές χώρες που συνηθίζουμε να τις χαρακτηρίζουμε χώρες του Τρίτου Κόσμου.

Γι' αυτό κι εμείς λέμε ότι είναι επιτακτική ανάγκη αυτή η κυβέρνηση να φύγει το συντομότερο δυνατό. Και ας μου επιτρέψετε σε αυτό το σημείο να απαντήσω σε κάποιους που τις τελευταίες μέρες μας λένε: «Μα σας βολεύει να γίνουν τώρα οι εκλογές; Μήπως σας βολεύει περισσότερο να πάνε μερικούς μήνες αργότερα, γιατί η φθορά της Νέας Δημοκρατίας θα μεγαλώσει ακόμη περισσότερο»;

Απαντάμε: εμάς, φίλες και φίλοι, δε μας ενδιαφέρει η φθορά του κ. Μητσοτάκη. Αυτή τη φθορά άλλωστε τη φροντίζει και από μόνος του. Αυτό που εμάς μας ενδιαφέρει είναι η φθορά της κοινωνίας, που παίρνει χαρακτήρα κατάρρευσης κάθε μέρα που αυτή η κυβέρνηση, παραμένει στη θέση της. Αυτό μας αφορά εμάς: η φθορά της κοινωνίας. Και αυτό θέλουμε να τερματίσουμε, σε αυτό θέλουμε να βάλουμε ένα τέλος το συντομότερο δυνατό.

Και ας το βάλουν καλά στο μυαλό τους: «Εμείς την αγαπάμε την ευθύνη», όπως έλεγε ο Καζαντζάκης. Δεν τη φοβηθήκαμε ποτέ. Δεν τη φοβηθήκαμε το 2012, δεν τη φοβηθήκαμε το 15, τρεις φορές μάλιστα, δεν τη φοβηθήκαμε όταν έπρεπε να βγάλουμε τη χώρα από τη χρεοκοπία και να βρούμε μια λύση βιώσιμη για το δημόσιο χρέος.

Δεν τη φοβηθήκαμε όταν έπρεπε και βάλουμε το εθνικό συμφέρον πάνω από το πρόσκαιρο πολιτικό κόστος, με τη Συμφωνία των Πρεσπών.

Εμείς δεν βλέπουμε το ώριμο φρούτο της εξουσίας που θα πέσει στα χέρια μας, αλλά βλέπουμε το σάπιο καθεστώς που τούτη την ώρα πολιορκεί ολόκληρη την κοινωνία. Και αυτό το καθεστώς θέλουμε να τερματίσουμε.

Και ξέρουμε πλέον όλοι και ο ίδιος ο κ. Μητσοτάκης ότι το δίλημμα της κάλπης όποτε κι αν αυτή η κάλπη στηθεί, θα είναι πάρα πολύ σαφές, το έχω πει πολλές φορές και στη Βουλή και σε άλλες ομιλίες. Το δίλημμα θα είναι απλό: πολιτική αλλαγή και εφιάλτης τέλος ή εφιάλτης δίχως τέλος; Και είναι βέβαιο τι θα απαντήσει η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού.

Αλλά θέλω σήμερα να σας πω και κάτι ακόμη. Δεν θα σας ζητήσω σήμερα να κάνετε και να κάνουμε υπομονή. Όχι. Δεν είναι η υπομονή η απάντηση στην ακρίβεια, η απάντηση στην ανασφάλεια, στην εργασιακή εκμετάλλευση, στην ενεργειακή φτώχεια. Η απάντηση είναι η δράση και όχι η υπομονή.

Γι' αυτό λοιπόν, είναι καθήκον μας το επόμενο διάστημα να βρεθούμε με όλες μας τις δυνάμεις σε κάθε μάχη απέναντι στο άδικο.

- Να είμαστε εκεί, όταν τα κοράκια βάζουν στο σημάδι τα σπίτια των λαϊκών νοικοκυριών.
- Να είμαστε εκεί, όταν καταπατούν την εργατική νομοθεσία και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.
- Να είμαστε εκεί, όταν η εργοδοτική αυθαιρεσία στοχοποιεί όσους αγωνίζονται.
- Να είμαστε εκεί, όταν απειλούνται οικογένειες να μείνουν χωρίς ρεύμα.
- Να είμαστε εκεί, ασπίδα και σύμμαχοι αυτών που στοχοποιεί σήμερα μια Κυβέρνηση που βλέπει την κλεψύδρα της να αδειάζει και θα γίνεται όσο περνάει ο καιρός ολοένα και πιο κυνική, ολοένα και πιο επικίνδυνη.

Η απάντηση, φίλες και φίλοι, είναι αγώνας, όχι υπομονή. Αγώνας για να μην περάσουν τα σχέδια τους, αγώνας για να μην μετατρέψουν την κοινωνία σε ζούγκλα, αγώνας για να φύγουν μια ώρα αρχύτερα και να ανοίξει ο δρόμος της Δικαιοσύνης, ο δρόμος του λαού μας.

Μίλησα όμως πριν για την ευθύνη και είπα ότι εμείς δεν τη φοβόμαστε την ευθύνη. Δεν φοβάμαι όμως επίσης να πω ότι μας βαραίνει αυτή η ευθύνη, αισθανόμαστε το βάρος της και πρέπει να μας βαραίνει, δεν πετάμε στα σύννεφα. Ξέρουμε πόσα πολλά έχουμε να κάνουμε, να δώσουμε, να πετύχουμε.

Ξέρουμε όμως και τις δυσκολίες. Και η πιο μεγάλη ευθύνη που κουβαλάμε είναι απέναντι στις επόμενες γενιές, τις νέες και τους νέους. Στις γενιές που μεγάλωσαν τα χρόνια των μνημονίων και της πανδημίας και βλέπουν ότι το μέλλον που τους προετοιμάζουν θα είναι χειρότερο από το παρελθόν των γονιών τους.

Είναι αυτό το «ίδιο παρόν και αβέβαιο μέλλον», όπως λέει κι ο στίχος ενός από τους ποιητές αυτής της γενιάς που γεμίζει στάδια όπως αυτό της Νέας Σμύρνης πριν από μια εβδομάδα!

Οι νέες και οι νέοι είναι πάντοτε στη σκέψη μας, γιατί ήταν πάντοτε αυτοί που από τα χρόνια της Αντίστασης, της Χούντας, της Μεταπολίτευσης, έδωσαν στα δικά τους όνειρα την ενέργεια της νιότης, αλλά και της ιστορίας.

Αλλά εμείς έχουμε μια διαφορά. Εμείς δεν έχουμε σκοπό και στόχο να τους διδάξουμε τον δρόμο, να περιορίσουμε τα δικά τους όνειρα στο ρεαλισμό των

παλιότερων, στο ρεαλισμό των δικών μας ονείρων. Εμείς έχουμε σκοπό πρώτα απ' όλα τους νέους ανθρώπους να τους ακούσουμε, να τους καταλάβουμε, να τους στηρίξουμε, να ενώσουμε τη δική μας εμπειρία με τη δική τους διάθεση να τα αλλάξουν όλα.

Και αν θέλουμε το μέλλον τους να πάψει να είναι αβέβαιο, να συνεννοηθούμε μαζί τους, τουλάχιστον για τα βασικά. Γιατί τα βασικά είναι που στερήθηκαν από μια Δεξιά που επέλεξε εδώ και τρία χρόνια να τους βάλει στο σημάδι, που τους κατηγορήσε τον καιρό της πανδημίας και των lock down ότι ήταν αυτοί που διέσπειραν τον ιό, που τους κατηγορήσε ότι ήταν υπεύθυνοι για την ανεργία, διότι είναι λέει «είναι ανίκανοι να φτιάξουν ένα βιογραφικό», που τους είπαν ότι «οι ανισότητες είναι φυσικό φαινόμενο, οπότε δεν μπορεί να γίνει αλλιώς».

Και δεν ξέρω, αλήθεια μιας και μιλώ σήμερα εδώ στο Περιστερι, πόσους ψυκτικούς έχουμε σήμερα εδώ μαζί μας σε αυτή την πλατεία, που θα μπορούσαν όμως να εξηγήσουν στον κ. Μητσοτάκη ότι το επάγγελμα τους είναι πολύ πιο δύσκολο και απείρως πιο χρήσιμο από τους αργόμισθους και από τα golden boys που τον περιβάλλουν και τον περιστοιχίζουν.

Θέλω λοιπόν με την ευκαιρία της σημερινής μας συγκέντρωσης σήμερα από εδώ, από τη καρδιά των δυτικών συνοικιών της πρωτεύουσας από το Περιστερι να ξεκαθαρίσω: όσα διεκδικούν οι νέες και οι νέοι σήμερα, είναι ταυτόχρονα και οι δικές μας διεκδικήσεις.

Καλά σχολεία με ισχυρά απολυτήρια που προσφέρουν μόρφωση και γνώση, όχι μηχανές παραγωγής εξετάσεων και αιμοδοτές κάθε τυχάρπαστου κολεγίου.

Καλά πανεπιστήμια με σοβαρές υποδομές, με επαρκές προσωπικό σε καθηγητές, όχι σε αστυνομικούς. Δικαιώματα στην εργασία, αξιοπρεπείς μισθούς και ωράρια και όχι να δουλεύουν σε κάτεργα, για μαύρα μεροκάματα, αδήλωτα, χωρίς ασφάλιση, με ωράρια-λάστιχο και χωρίς καμία προοπτική.

Δικαίωμα στη στέγη με μια εθνική στρατηγική όπως την περιγράψαμε την περασμένη βδομάδα για όσους και όσες θέλουν να μείνουν μόνοι ή μαζί με τον ή τη σύντροφο τους, αλλά τα πανάκριβα ενοίκια, το κόστος ζωής αλλά και το χάος του Airbnb τους πετά εκτός.

Επιμένουμε και δεσμευόμαστε γι' αυτά. Δεσμευόμαστε για μια ζωή που δεν χρειάζεσαι "μέσο" για μια δουλειά. Για μια ζωή που δεν θα δουλεύεις ανασφάλιστος για 400 ευρώ. Που δεν θα πρέπει να δουλεύεις απλήρωτα 12ωρα. Που δεν θα πρέπει να σου τσοντάρουν κάθε μήνα οι δικοί σου για το νοίκι και το ρεύμα. Που δε θα πρέπει να μένεις μέχρι τα 40 σου στο παιδικό σου δωμάτιο, γιατί δεν βγαίνουν τα έξοδα.

Αυτά είναι τα βασικά. Δεν είναι τίποτα επαναστατικά αυτά που είπα, τα βασικά είναι, τα αυτονόητα για τα οποία δεσμευόμαστε να παλέψουμε μαζί με τη νέα γενιά για να τα κάνουμε πραγματικότητα, για να τους ξαναδώσουμε το δικαίωμα να ονειρευτούν ξανά και για να επαναφέρουμε τη δικαιοσύνη σε αυτό το τόπο. Διότι όχι, οι ανισότητες δεν είναι φυσικό φαινόμενο, θα τις χτυπήσουμε τις ανισότητες, θα τις αμβλύνουμε τις ανισότητες και θα ξαναφέρουμε τη Δικαιοσύνη.

Μια και είπα όμως αυτή τη μεγάλη λέξη «Δικαιοσύνη», τι μου ήρθε στο μυαλό. Η επιχείρηση του κ. Μητσοτάκη να την κακοποιήσει βάνουσα αυτή τη Δικαιοσύνη, να

την χειραγωγήσει με την προσπάθειά του να μετατρέψει ένα από τα μεγαλύτερα σκάνδαλα, το σκάνδαλο Νοβάρτις, σε σκευωρία.

Σε όλο τον υπόλοιπο πλανήτη είναι σκάνδαλο. Ακόμη και στις Ηνωμένες Πολιτείες έχουν πληρώσει γι' αυτά που έκαναν στην Ελλάδα. Μόνο στην Ελλάδα ήταν σκευωρία. Η προσπάθεια που έκαναν δηλαδή να μετατρέψουν τους κατηγορούμενους σε κατηγορούς, διώκοντας όσους επιχείρησαν να αποκαλύψουν και να διαλευκάνουν το σκάνδαλο και τους υπαίτιούς του. Διώκοντας τους πολιτικούς τους αντιπάλους, τους δημοσιογράφους που αποκάλυπταν το σκάνδαλο, ακόμη και τους δικαστές. Στήνοντας μια πρωτοφανή για ευρωπαϊκή χώρα σκευωρία, για να πείσουν ότι οι ίδιοι είναι θύματα μιας άλλης δήθεν σκευωρίας. Και έσπευσαν μάλιστα να προκαταλάβουν τις αποφάσεις της Δικαιοσύνης, ακόμη και από το βήμα της Βουλής, βρίζοντας και συκοφαντώντας αθώους, εμφανιζόμενοι ως δήθεν υπηρέτες της κάθαρσης.

Ευτυχώς, όμως, σε αυτό τον τόπο οι θεσμοί και η δημοκρατία έχουν ακόμη σφυγμό, αναπνέουν. Δεν φαίνεται, αλλά αναπνέουν. Ευτυχώς, σε αυτό τον τόπο υπάρχουν λειτουργοί που υπηρετούν την αλήθεια. Και η Δικαιοσύνη με τον πιο επίσημο τρόπο επανέφερε την υπόθεση της Νοβάρτις στην πραγματική της βάση.

Δεν υπάρχει λοιπόν και με τη βούλα της Δικαιοσύνης πλέον καμία σκευωρία. Αυτό όμως που υπάρχει είναι το σκάνδαλο. Είναι το σκάνδαλο που ζητάει απαντήσεις ποιοι χρηματίστηκαν, ποιοι εκβίασαν και απείλησαν τους μάρτυρες, ποιοι και γιατί εμπόδισαν τους δικαστές να απονεύμουν Δικαιοσύνη.

Και είναι δέσμευσή μας να δοθούν απαντήσεις σε αυτά τα ερωτήματα. Γιατί η Δικαιοσύνη είναι προϋπόθεση μιας ευνομούμενης πολιτείας. Και η Δικαιοσύνη, το κράτος δικαίου, η δημοκρατία, έχουν τελικά βαθιές ρίζες σε αυτό το τόπο και δεν μπορούν να νικηθούν.

Φίλες και φίλοι, το πρώτο όμως που πρέπει να γίνει για να ανοίξει ξανά ο δρόμος της δικαιοσύνης και της προόδου σε αυτό τον τόπο είναι να απαλλαγούμε από τη χειρότερη κυβέρνηση της Μεταπολίτευσης, την κυβέρνηση Μητσοτάκη.

Οι ιδεοληψίες, η διαχειριστική τους ανικανότητα και πάνω απ' όλα η σπουδή τους να υπηρετήσουν συμφέροντα, αφήνουν πίσω μια κοινωνία βαθιά πληγωμένη. Είδα χτες το φως της δημοσιότητας σε όλα τα διεθνή Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης που το παρουσιάζουν στα πρωτοσέλιδά τους, εκτός βέβαια από αυτά της χώρας μας, της «Ενημέρωσης 108», που το κρύβουν, ένα μεγάλο διεθνές οικονομικό σκάνδαλο: Το σκάνδαλο της Uber. Πώς δηλαδή μια πολυεθνική εταιρεία έκανε με το αζημίωτο υπουργούς και κυβερνήσεις συνέταιρους και συνεργάτες της, για να επεκταθεί σε όλη την Ευρώπη.

Για όσους δεν το γνωρίζουν, η Uber είναι αυτή η πολυεθνική εταιρεία των ταξί που μας πίεζαν τότε, αν θυμάστε, και η τρόικα και η αντιπολίτευση εδώ, να ρυθμίσουμε το πλαίσιο ώστε να έχουν τη δυνατότητα η πολυεθνική να κυκλοφορεί στους δρόμους, τσακίζοντας φυσικά τους αυτοκινητιστές.

Και θα ήθελα να θυμηθείτε το όργιο συκοφαντίας και παραπληροφόρησης που ζήσαμε προκειμένου να επιβάλουν στην κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ τότε, την διαβόητη Uber. Να σας θυμίσω τι έλεγαν τότε ο κ. Μητσοτάκης και μια σειρά στελέχη της Νέας Δημοκρατίας, πώς μας κατηγορούσαν ότι είμαστε εχθρικοί στις επενδύσεις; Τώρα βέβαια όλοι αυτοί κατάπιαν τη γλώσσα τους. Κανένας δεν βγήκε να μιλήσει,

που αποκαλύφθηκε ότι ακόμα και ο Μακρόν και δεκάδες πολιτικοί και υπουργοί σε όλη την Ευρώπη είχαν γίνει συνεταίροι τους.

Τι δείχνει όμως όλο αυτό: Ότι η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ ήταν από τις λίγες, αν όχι η μόνη στην Ευρώπη, που αντιστάθηκε στις Σειρήνες μιας τέτοιας "επένδυσης". Γιατί συνέβη αυτό; Γιατί εμάς, αγαπητές φίλες και αγαπητοί φίλοι, δεν μας κρατάει κανείς, δε μας έχει κανείς στο τσεπάκι του.

Γιατί εμείς δεν δουλεύουμε για κανέναν άλλον, παρά μονάχα για τον ελληνικό λαό, για την κοινωνία και τις ανάγκες της. Γι' αυτό δεν μας έχουν στο τσεπάκι τους.

Ας το καταλάβουν λοιπόν καλά και αν τους είναι αδιευκρίνιστο αυτό που είπα, όπως και οι λογαριασμοί κορυφαίων υπουργών τους, ας το διευκρινίσουμε σήμερα ξανά: Το πάρτι των 10 μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων, των 10 μεγάλων οικογενειών, των 3 μεγάλων funds και των εκατοντάδων κομματικών αξιωματούχων, το πάρτι αυτό που διεξάγεται τα τελευταία χρόνια από το υστέρημα του ελληνικού λαού, θα τελειώσει μετά τις εκλογές! Θα τελειώσει αυτό το πάρτι! Όποτε και αν στήσει τις κάλπες ο κ. Μητσοτάκης, ας το ακούσουν, το πάρτι θα τελειώσει.

Από τις πρώτες μέρες της νέας διακυβέρνησης, θα αποδείξουμε στον ελληνικό λαό πρώτα απ' όλα ότι θα έχει μια κυβέρνηση που θα κυβερνά γι' αυτόν. Μαζί με αυτόν και όχι για τρίτους.

Και θέλω επιγραμματικά να σας εξηγήσω κάποιους βασικούς άξονες αυτού του προγράμματος, των πρώτων ημερών.

Το πρώτο που θα κάνουμε είναι ότι δεν θα αφήσουμε κανένα νοικοκυριό να αναγκάζεται να ξοδεύει το εισόδημα από δυο και τρεις μισθούς μόνο για τους λογαριασμούς του ρεύματος και της βενζίνης.

Δεν θα αφήσουμε οικογένειες μετά τις δυο πρώτες βδομάδες να ψάχνουν δανεικά προκειμένου να βγει ο μήνας. Γιατί αυτή η πραγματικότητα σήμερα, δυστυχώς για την πλειοψηφία των ελληνικών νοικοκυριών.

Θέλουμε, ξέρουμε, έχουμε σχέδιο και μπορούμε να το κάνουμε. Μ' έναν ισχυρό ρόλο του κράτους, ως ανάχωμα απέναντι στην ενεργειακή φτώχεια και με μια σειρά μέτρων για την αποτελεσματική ανάλυση της ακρίβειας.

Με την επαναφορά του «Δ» στον τίτλο της ΔΕΗ, όχι ως ένα τυπικό γράμμα, αλλά για να επανέλθει η εταιρεία στον ιδρυτικό σκοπό της, που είναι η κοινή ωφέλεια και η προστασία του δημοσίου συμφέροντος.

Όχι να απομυζά νοικοκυριά και επιχειρήσεις για να αποκομίζουν κέρδη οι μέτοχοι και να παραμένει ψηλά η μετοχή στο ταμπλό του Χρηματιστηρίου. Δεν είναι εμπόρευμα ούτε η Υγεία ούτε η Παιδεία ούτε το ρεύμα ούτε το νερό! Ανήκουν στο λαό και είναι αναγκαία για να επιβιώσει κανείς.

Και για να μη νομίζετε, το είπα και στο Συνέδριο αυτό, δεν σας τάζουμε τον σοσιαλισμό, αλλά αυτό που υποσχόμαστε, είναι ότι θα σταματήσουμε τουλάχιστον τη βαρβαρότητα. Αυτό υποσχόμαστε. Τη βαρβαρότητα θα σταματήσουμε.

Η κυβέρνηση του Μακρόν εθνικοποίησε τη Γαλλική Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού πριν από μια εβδομάδα. Η κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη, ιδιωτικοποίησε τη ΔΕΗ πριν από 10 μήνες. Να λοιπόν ποια η μεγάλη διαφορά.

Επίσης, μ' έναν ισχυρό ρυθμιστικό ρόλο του κράτους στην αγορά ώστε να βάλουμε φραγμό σ' αυτό το πάρτι της αισχροκέρδειας. Με δραστική μείωση των λογαριασμών του ρεύματος, με πλαφόν και στη χονδρική τιμή, αλλά και στη λιανική, αν χρειαστεί. Με μείωση του ΦΠΑ στα είδη πρώτης ανάγκης και του ΕΦΚΑ στα κατώτατα ευρωπαϊκά όρια, όπως έχουν κάνει μια σειρά από ευρωπαϊκές χώρες.

Αυτό είναι το δικό μας σχέδιο. Το σχέδιο μας για να μην αφήσουμε κανένα νοικοκυριό, όπως είπα, να ξοδεύει το εισόδημα μόνο για τους λογαριασμούς του ρεύματος και των καυσίμων.

Δεύτερον: Σε ό,τι έχει να κάνει με την εργασία, θέλω σήμερα από εδώ, από το Περιστερι, να απευθυνθώ σε όλους τους επισφαλώς εργαζόμενους και εργαζόμενες, στους ντελιβεράδες, στους σερβιτόρους, στους πωλητές, στους ανειδίκευτους εργάτες, στους ψυκτικούς, σε όλους.

Σε όλους και σε όλες όσοι υπόκεινται στην ακραία εκμετάλλευση της μαύρης και άθλια αμειβόμενης εργασίας. Και να δεσμευτώ, να δεσμευτούμε: Αυτό το αίσχος της αυθαιρεσίας που βιώνετε στη δουλειά σας θα τελειώσει! Η χώρα θα αποκτήσει ξανά ισχυρή εργατική νομοθεσία, κανόνες και αρχές.

Ο κατώτατος μισθός θα αυξηθεί στα 800 ευρώ και θα επανέλθει όλο το πλαίσιο προστασίας που ξήλωσε η κυβέρνηση Μητσοτάκη με το που ήρθε και στη θέση της έβαλε την παραγγελιά των ελίτ, δηλαδή τον νόμο Χατζηδάκη.

Θα επανέλθουν το οκτάωρο, οι συλλογικές διαπραγματεύσεις, η αιτιολογημένη απόλυση, το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας. Και θα προχωρήσουμε στην σταδιακή εφαρμογή του 35άωρου χωρίς μείωση των αποδοχών.

Το τρίτο που θα συμβεί σ' αυτή τη χώρα, ακούστε τι φοβερό που θα είναι αυτό: Θα πάψει η Ελλάδα να είναι μια χώρα που ο πρωθυπουργός της χρωστάει 1,3 εκατομμύρια σε δάνεια, το Υπουργικό Συμβούλιο, 12,4 εκατομμύρια σε δάνεια, το κυβερνητικό κόμμα πάνω από 350 εκατομμύρια σε δάνεια και δεν τρέχει τίποτα, ενώ την ίδια ώρα βγάζουν στο σφυρί πρώτη κατοικία, για χρέη 15.000 ευρώ σε πιστωτικές κάρτες πολίτη, όπως στην περίπτωση της συνταξιούχου στου Ζωγράφου αυτές τις μέρες.

Λοιπόν, αυτό θα σταματήσει! Δεν θα υπάρχει τέτοια χώρα. Αν και νομίζω μόνο η Ελλάδα είναι μια τέτοια χώρα. Αυτό το φοβερό λοιπόν θα συμβεί. Κανείς και καμία δεν θα χάνει το σπίτι και την περιουσία του, τους κόπους μιας ζωής, εξαιτίας του Πτωχευτικού Νόμου που ψήφισε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Δεσμευόμαστε για την κατάργησή του και την επαναφορά της προστασίας της πρώτης κατοικίας. Δεσμευόμαστε για άμεση ρύθμιση των χρεών που δημιουργήθηκαν στη περίοδο της πανδημίας και ειδικότερα για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, με διαγραφή μέρους της ονομαστικής τους αξίας και τουλάχιστον 120 δόσεις για το υπόλοιπο.

Το τέταρτο σημαντικό που θα κάνουμε: Δεν θα μείνει κανένας πολίτης αβοήθητος από το κράτος όταν κλονίζεται η υγεία του. Και κανένας γιατρός ή νοσηλεύτης δεν θα βρεθεί ξανά μόνος και μόνη στη μάχη για την υπεράσπιση της ανθρώπινης ζωής, όπως συνέβη δυο χρόνια τώρα στην πανδημία.

Και αυτό δεν είναι απλά δέσμευση, αλλά ύψιστη ηθική μας υποχρέωση. Για ένα νέο ΕΣΥ, πλήρως στελεχωμένο και με απαραίτητες προσλήψεις και επενδύσεις σε υποδομές.

Με καλά αμειβόμενους γιατρούς και με διπλασιασμό των δομών Πρωτοβάθμιας Υγείας, ώστε από τις 127 τοπικές Μονάδες Υγείας που εμείς ιδρύσαμε και λειτουργούν σήμερα, να πάμε στις 380 σε όλη τη χώρα.

Το πέμπτο αφορά τους απόμαχους της δουλειάς. Θα επιστρέψουμε τα κλεμμένα σε κάθε συνταξιούχο που πολλαπλά εξαπάτησε ο κ. Μητσοτάκης.

Δεσμευόμαστε ότι το σχεδόν 1 δισ. σε ετήσια βάση, που στέρησε η κυβέρνηση από τους συνταξιούχους προκειμένου να καλύψει τη μαύρη τρύπα της ιδιωτικοποίησης της επικουρικής ασφάλισης, θα τους επιστραφεί για να καλυφθούν οι ανάγκες τους.

Ο τζόγος των αρπακτικών με την επικουρική ασφάλιση θα τελειώσει. Όπως και η μεγάλη εξαπάτηση που συντελείται τούτες τις μέρες με τα αναδρομικά. Γιατί το να εξαπατάς τους απόμαχους της δουλειάς δεν είναι λάθος, ούτε ολίσθημα. Είναι έγκλημα και δείγμα ακραίου κυνισμού. Γιατί είναι ακραία κυνική αυτή η κυβέρνηση

Το έκτο που θα κάνουμε, το είπα ήδη: Κανένας νέος δεν θα στερηθεί το δικαίωμα να σπουδάσει σε αυτή τη χώρα, εφόσον το επιθυμεί. Θα ανοίξουμε έναν άλλο δρόμο, ενισχύοντας τη δημόσια Παιδεία, αναβαθμίζοντας το ρόλο του Λυκείου, με αύξηση του προϋπολογισμού για τα δημόσια πανεπιστήμια, με κατάργηση της ελάχιστης βάσης εισαγωγής της κ. Κεραμέως που έδωσε περίπου 25.000 παιδιά και φέτος άλλα 25.000 παιδιά, σύνολο 50.000 παιδιά από την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, πεσκέσι στους ιδιοκτήτες ιδιωτικών κολλεγίων.

Και βεβαίως με προσλήψεις διδακτικού και διοικητικού προσωπικού, με προσλήψεις δασκάλων στα πανεπιστήμια, όχι αστυνομικών στα πανεπιστήμια. Οι αστυνομικοί θα πάνε στις γειτονιές θα πάνε στα προάστια να σταματήσουν την εγκληματικότητα, που έχουμε μια δολοφονία κάθε δεύτερη ημέρα από τους νονούς της νύχτας. Εκεί πρέπει να πάνε οι αστυνομικοί και όχι στα πανεπιστήμια.

Και τέλος, όπως παρουσιάσαμε την προηγούμενη εβδομάδα, δεν θα επιτρέψουμε πια, να ξεσπιτώνονται οικογένειες και νέοι άνθρωποι για χάρη του Airbnb. Δεσμευόμαστε να διασφαλίσουμε το δικαίωμα των νέων στη στέγη.

Το σχέδιό που παρουσιάσαμε τη περασμένη εβδομάδα προβλέπει διπλασιασμό της επιδότησης στέγης στα 350 ευρώ το μήνα για 150.000 νέα ζευγάρια, νέους ανθρώπους, νέα νοικοκυριά, ηλικίας 25 έως 44 χρόνων.

Δεσμευόμαστε όμως και να μπουν κανόνες στη βραχυχρόνια μίσθωση. Να απαγορεύσουμε όχι τους ιδιώτες-ιδιοκτήτες που νοικιάζουν δυο ακίνητα, αλλά στις εταιρείες που παίρνουν ολόκληρα οικοδομικά τετράγωνα και τα μετατρέπουν σε Airbnb. Και έχει φτάσει το νοίκι στο θεό στα μεγάλα αστικά κέντρα και στις φοιτητούπολεις. Έλεγχος λοιπόν στο Airbnb και δημιουργία Τράπεζας Στέγης, για να έχουμε τη δυνατότητα οικονομικά προσιτής κατοικίας, για χιλιάδες συμπολίτες.

Φίλες και φίλοι, απ' όσα είπα, θα καταλάβατε, νομίζω, ότι δυο είναι οι βασικοί πυλώνες του προγράμματός μας, δύο είναι τα βασικά θεμέλια: Κοινωνικό κράτος και δικαιοσύνη. Και στη βάση αυτών των προγραμματικών δεσμεύσεων που σας ανέλυσα και που αναλύσαμε στο Συνέδριό μας και που θα αναλύσουμε ακόμα πιο

εξειδικευμένα με την παρουσίαση του προγράμματός μας στη ΔΕΘ, στη βάση αυτού του προγράμματος, καλούμε όλες τις προοδευτικές κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις να πάρουν θέση για το σήμερα και το αύριο του τόπου

Να απαντήσουν ξεκάθαρα. Όχι στα διλήμματα που βάζει ο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά στα διλήμματα που βάζει η ίδια η ζωή και οι ανάγκες της κοινωνίας.

Την περασμένη Τετάρτη στη Βουλή προσπάθησα να εξηγήσω γιατί εμείς έχουμε επιλέξει να κάνουμε μονομέτωπο αγώνα ενάντια στη Δεξιά του κ. Μητσοτάκη. Όχι γιατί δεν έχουμε διαφορές και ερωτήματα απέναντι στις άλλες δυνάμεις της Αριστεράς και του Κέντρου. Ιδίως, δε, απέναντι στο ΚΙΝΑΛ, επιτρέψτε μου να πω, που ταυτίστηκε πλήρως με τη Δεξιά στη συγκάλυψη του σκανδάλου Νοβάρτις και στην κατασκευή ενόχων και δήθεν σκευωρών και που σίγουρα χρωστάει μια απάντηση και μια αυτοκριτική μετά τις τελευταίες εξελίξεις, έχουμε να θέσουμε ερωτήματα.

Αλλά δεν επέλεξα και δεν θα επιλέξουμε να κάνουμε διμέτωπο, γιατί γνωρίζουμε ότι πάντοτε, σε όλη της τη διαδρομή σ' αυτό τον τόπο, η Δημοκρατική και Προοδευτική παράταξη, είχε έναν και μόνο αντίπαλο: Τη Δεξιά και τις πολιτικές της.

Απηύθυνα, ωστόσο, την περασμένη Τετάρτη στη Βουλή ένα ερώτημα και απάντηση ακόμη δεν πήρα: Πώς γίνεται να μας λένε κάποιοι ότι επιθυμούν προοδευτική και μάλιστα σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση και την ίδια στιγμή να αφήνουν ανοιχτό το ενδεχόμενο να συνεργαστούν μετεκλογικά με τη Νέα Δημοκρατία του κ. Μητσοτάκη;

Ποιοι ακριβώς είναι αυτοί οι σοσιαλδημοκράτες της Νέας Δημοκρατίας με την οποία θα φτιάξουν αυτή τη σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση; Μήπως είναι ο ακραία νεοφιλελεύθερος κ. Μητσοτάκης; Ή μήπως τα “ορφανά” του κ. Καρατζαφέρη; Ο κ. Ο Βορίδης, ο Πλεύρης ή ο Άδωνις, που έδωσε προχθές την υπογραφή και τη συγκατάθεσή του προκειμένου να πολιτογραφηθεί Έλληνας ένα λαμόγιο, ένας καταζητούμενος από τα κατεχόμενα της Κύπρου;

Κλείνουν τον δρόμο σε χιλιάδες ανθρώπους που έχουν 20 και 30 χρόνια στην Ελλάδα και έχουν και παιδιά εδώ, δεν τους δίνουν πολιτογράφηση, αλλά δίνουν στα λαμόγια. Ποιοι λοιπόν είναι οι σοσιαλδημοκράτες με τους οποίους θα φτιάξουν σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση; Ο Μητσοτάκης, ο Πλεύρης, ο Βορίδης, ο Άδωνις; Ποιοι;

Απάντηση δεν πήραμε, αλλά ο κ. Ανδρουλάκης νομίζω ότι πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι δεν μπορεί να κρύβεται μέχρι να πάει στη κάλη. Ουδείς εδοξάσθη σ' αυτό τον τόπο κρυπτόμενος. Αν θέλει να έχει στοιχειώδη αξιοπιστία σε όσα λέει, οφείλει να ξεκαθαρίσει άμεσα και χωρίς μισόλογα τις προθέσεις του.

Αν σκοπεύει να ξανακάνει το κόμμα του δεκανίκι της Δεξιάς, όπως ο κ. Βενιζέλος το έκανε δεκανίκι της Δεξιάς του κ. Σαμαρά το '12-'15, ας μην απαντήσει στο ερώτημα που του θέτω. Αν όμως έχει άλλο σκοπό, οφείλει να αποκλείσει από τώρα και να αποκλείσει καθαρά, κάθε προοπτική μετεκλογικής συνεργασίας με την Νέα Δημοκρατία και τον κ. Μητσοτάκη.

Σε ό,τι μας αφορά, θα συνεχίσουμε να απευθύνουμε στη βάση των προγραμματικών θέσεων κάλεσμα σε όλες τις προοδευτικές δυνάμεις. Ειλικρινές κάλεσμα για μια κυβέρνηση συνεργασίας που πιστεύουμε ότι μπορεί να προκύψει

από την κάλπη της απλής αναλογικής και να μη χρειαστούμε δεύτερη εκλογική αναμέτρηση.

Αρκεί σε αυτή την κάλπη ο ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία να είναι πρώτος και με διαφορά. Πρώτος και με μεγάλη διαφορά από τη Νέα Δημοκρατία του κ. Μητσοτάκη. Αυτή είναι η μόνη προϋπόθεση. Και πιστέψτε με, θα είναι πρώτος και με μεγάλη διαφορά!

Κανείς δεν θα μπορεί πλέον αυτό να συνεχίσει να το αμφισβητεί. Και θα είναι πρώτος και με μεγάλη διαφορά. Γιατί αυτός ο στόχος δεν είναι ένας κομματικός στόχος, αυτή η ανάγκη δεν είναι μια κομματική ανάγκη. Είναι στόχος και ανάγκη κοινωνική, για να φύγει η κυβέρνηση συνεργασίας του κ. Μητσοτάκη με τα συμφέροντα.

Είναι ανάγκη κοινωνική για να ανασάνει ο τόπος. Να λοιπόν γιατί θα κερδίσουμε τις επόμενες εκλογές, όποτε και αν αυτές γίνουν και με μεγάλη διαφορά!

Μπορούμε να νικήσουμε και θα νικήσουμε. Είμαι βέβαιος γι' αυτό! Και όσοι προσπαθούν να πείσουν ότι δεν μπορούμε, είναι γιατί θέλουν να διατηρηθεί το σημερινό καθεστώς που βολεύει ελάχιστους και αφήνει στο περιθώριο τους πολλούς.

Τους έχω λοιπόν νέα σήμερα από εδώ, από το Περιστέρι. Και θέλουμε και μπορούμε, και θα το πετύχουμε!

Θα νικήσουμε και θα σταματήσουμε την κοινωνική λαίλαπα, την κοινωνική λεηλασία.

Και η σημερινή συγκέντρωση στη μέση του καλοκαιριού που βούλιαξε την κεντρική πλατεία του Περιστερίου, είναι το καλύτερο σημάδι, η καλύτερη απόδειξη ότι η νίκη που θα έρθει, θα είναι η νίκη του λαού μας!

Για να σηκώσουμε ξανά τον ήλιο πάνω από την πατρίδα μας. Γεια σας! Καλή δύναμη, καλούς αγώνες! Και να επαγρυπνούμε!

Καλό καλοκαίρι και καλή δύναμη!

Κάποιοι θα έλεγαν ότι αυτή η συγκέντρωση είναι προεκλογική. Εμείς θα πούμε ότι αυτή η συγκέντρωση είναι η αρχή του τέλους!

Το τέλος μπορεί να αργήσει λίγο, αλλά έρχεται! Το τέλος της κυβέρνησης Μητσοτάκη.

Όχι υπομονή. Επαναλαμβάνω: δράση, αγώνας!

Όλοι μαζί μπορούμε να νικήσουμε. Και θα νικήσουμε. Γεια σας!